

PATRIOTMAGAZIN.CZ

1. Příběh agentky Em. Andrea Mohylová se dostala z Beskyd až na červený koberec

02.04.2024 patriotmagazin.cz

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadle (2); moravskoslezském (2); Národním (2); NDM (2)

Vyrostla v podhůří Lysé hory, vystudovala konzervatoř v Ostravě a sedm let působila jako činoherní herečka v **Národním divadle moravskoslezském**.

Nyní žije Andrea Mohylová s dcerou a partnerem v Plzni a má za sebou první hlavní roli ve filmu. V českém sci-fi Bod obnovy ztvárnila agentku Em.

Kdy jste byla naposled na Lysé?

Upřímně ani nevím, možná před rokem? Šla jsem tehdy s partnerem, naši malou jsme nesli v krosně. Byl to její první výstup a my z toho měli určitě větší radost než ona. Každopádně bráču Toma tam mám v jednom kuse.

#related #

Jak jste se ocitla v Plzni, na druhém konci republiky?

Dostala jsem nabídku z divadla J. K. Tyla. Chvilku mi trvalo, než jsem ji přijala, ale nakonec přece jen – a bylo to.

Co vás k tomu přimělo?

V Ostravě už jsem byla příliš dlouho. Od dvanácti jsem studovala na Janáčkově konzervatoři, pak jsem strávila sedm let v angažmá v **Národním divadle Moravskoslezském**. Potřebovala jsem změnu a podvědomě jsem chtěla být blíž Praze. Každý herec sní o nějaké roli ve filmu nebo seriálu, a to v Ostravě vyjde málokdy.

Jaká pro vás byla léta strávená v Ostravě?

Rozhodně jsem potkala skvělé lidi a učitele. Mě učil pan Slíva a ten nás vedl k herectví jemně a s citem. Nikam nás netlačil, nechal nás zrát vlastním tempem. Později v **NDM** mě starší a zkušenější kolegové učili zvládat techniku pro velký prostor, chodili se dívat na mé zkoušky a sdíleli se mnou nápady a připomínky. Bylo to opravdu skvělé a já za to děkuju. Jinak pro mě byla Ostrava divočina. První velká láska, dospívání, touhy...

Jezdíte sem ještě?

Bývám tady málo. Zvládám navštívit Shakespearovské slavnosti, občas **NDM**, byla jsem i v divadle Mír, na víc ale nemám čas. Když přijedu na Moravu, jsem s rodinou v Beskydech. S lidmi z Ostravy jsme však v kontaktu stále a vídáme se tak různě po republice.

Je něco, co vám v Plzni oproti Ostravě chybí?

Rodina. Ale já vyletěla z hnízda tak brzy, že to občasné dojíždění a navštěvování mi vlastně vyhovuje.

Andrea Mohylová jako agentka Em ve sci-fi filmu Bod obnovy. Foto: se souhlasem Andrei Mohylové

Dětství jste strávila v podhůří Beskyd. Jak vás to ovlivnilo? Na co nejvíc vzpomínáte?

Na léta strávená s mámou, tátou a bráčkou doma, jak se říká "na baráku". S bráčkou jsme si hráli na všechno možné, vybírali jsme třeba kontejnery a nacházeli tam poklady. Pořád jsme běhali někde kolem řeky Ostravice, byli jsme v přírodě, u babiček a dědečků jsme sbírali ovoce a pak ho moštovali, dělali jsme vaječninu v kotlíku nad ohněm. Něco takového bych chtěla i pro své dítě.

A máte někde zázemí, které to umožňuje? Kam ujíždíte?

Na Vysočinu. Snažíme se tam tomu našemu milovanému děcku ukázat jiný přístup k životu než je ten městský, kde máme vše na dlani a nic není problém. Na Vysočině máme malý srubík bez elektřiny, vodu dovážíme ze studánky a musíme s ní šetřit. Dcera tam objevuje les, louku, sad a všechno, co k tomu patří. Je tam takové hvězdné nebe bez světelného smogu, že se vám ani nechce jít spát. Ona zírá na hvězdy a komentuje letadla a my koukáme na ni. Cítím, že děláme dobrou věc. Ale může se stát i to, že nám to

časem obije o hlavu, s tím se taky počítá.

Myslíte, že se do Beskyd nebo na severní Moravu někdy vrátíte?

Nikdy neříkej nikdy a na stáří bych ráda. Je to nádherný kus české země a kořeny se nezapřou.

A teď zásadní otázka – Radegast, nebo Plzeň?

Plzeň natočenou v Plzni. (smích)

Jaká byla cesta holky z hor na červený koberec?

Přímo v den premiéry na karlovarském filmovém festivalu dost náročná. Byl to strašný fofr, ale bylo to super, já se pořád smála. Vlastně se mi opravdu splnil hollywoodský sen. A to se povede hned u prvního filmu málokomu. Navíc si naši projekci vybral i prezident Pavel, to byla další obrovská radost. Červený koberec je jen malinký okamžik v životě a cesta na něj vedla vedle úžasných, odvážných lidí, co se nebáli dát šanci právě neznámé holce z hor.

Divadlu se věnujete už dlouho, nyní máte za sebou i úspěšný filmový debut. Co vás do budoucna láká víc? Divadlo, anebo film?

Určitě film. Divadlu se věnuju už fakt dlouho, zatímco ve filmu jsem nováček, takže se mám hodně co učit a to mě baví. V tom je vlastně podstata herectví... pořád se něco učíte.

Bod obnovy jste natáčela pouhé čtyři měsíce po porodu. Roli jste přitom získala o několik let dřív, zřejmě v odlišné životní etapě. Byla by agentka Em jiná, kdyby se začalo natáčet už tehdy? Kdyby ji ztvárnilo vaše já z roku 2018?

Byla by stejná, jen s menšíma prsama (smích). Ne, teď vážně, režisér Robert Hloz měl jasnou představu o tom, jakou chce Em mít. Celých těch pět let jsme se poctivě scházeli, mluvili o ní, pročítali různé verze scénáře, vymýšleli, co a jak udělat jinak, zajímavěji a lépe. Dokonce za mnou byl i u nás na Moravě v Nové vsi. Takže Em by jiná nebyla, ale já asi ano. Neustále jsem měla v hlavě a srdci maják, že mám miminko a že musím podat nejlepší výkon hned, učit se vše za pochodu, jen abych se mohla o pauzách a na konci natáčecího dne věnovat jí. V roce 2018 bych seděla někde sama v koutě a všechno strašně prožívala. To se díky bohu nestalo.

Z kinopremiéry Bodu obnovy v září 2023 v Praze. Foto: se souhlasem Andrei Mohylové

Jak probíhal casting? Čím myslíte, že jste tvůrce oslovila? Někde jsem se dočetla, že kdybyste nakonec odmítla, snad by natáčení ani nerealizovali...

To bylo spíš tím, že už jsme na to čekali všichni příliš dlouho, byli jsme unavení a přestávali věřit. Ale zní to pěkně, že by to beze mě netočili, že? Casting byl vlastně trochu legrační, stojíte tam sama s plastovou pistolí v ruce, míříte na kameru, režisér řekne "jakože bum!" a vy hrabete, že vás postřelili a umíráte. Připadala jsem si jak jelito, hodně jsme se u toho nasmáli. Možná, že právě tím jsem je oslovila. Byla jsem to prostě já, Moravanda, co se s tím moc nemaže. Víím, že za mě museli bojovat, přece jen, sponzoři slyší na známé tváře, a já jsem za jejich odvahu a vytrvalost moc vděčná.

Dobry český sci-fi film teď byl po mnoho let jen zbožným přáním fanoušků žánru. Vnímala jste to na začátku jako riskantní podnik? A později, když začal Bod obnovy vzbuzovat očekávání, cítila jste tlak? Zodpovědnost za výsledek?

Od začátku jsem cítila velikou odvahu a přípravu tvůrců a producenta. Důvěřovala jsem lidem z castingu, jmenovitě Máji Hamplové, i známějším hercům, kteří četli scénář a přišli na casting. Chtěli to dělat, zajímalo je to a to ve mně budilo důvěru a klid. Zároveň jsem si říkala, že kdyby to dopadlo špatně, tak se mi vlastně nic nestane, nikdo mě přece nezná. Ale později jsem se bát začala, konkrétně ve chvíli, kdy bylo dotočeno a už to z mé strany nešlo změnit. Když jsem film viděla bez triků a hudby, to jsem vám byla v šoku. Ale Robert věděl přesně, co dělá a proč, a když jsem to pak viděla jako celek, byla jsem ohromena a veškeré obavy mě opustily. My udělali něco obrovského a spousta lidí to cítí. A každý, kdo s naším filmem měl co do činění, je pro mě hrdina. Sci-fi v Česku? Taky pořád ještě koukám.

Co plány do budoucna? Uvidíme vás na plátně i někdy příště?

Určitě uvidíte, ale v čem a kdy, to si nechám pro sebe. Jsem z Bodu hodně vycvičená, že dokud nestojím na place s podepsanou smlouvou v ruce, tak žádný časový údaj nebo slib neplatí. Nás zastavovaly peníze, covid... pořád něco. Ale mělo to tak být a nakonec se všechno podařilo!

Bod obnovy (2023)

České sci-fi s kriminální zápletkou a pěti Českými lvy na kontě – za nejlepší střih, kameru, zvuk, scénografii a také s Cenou filmových fanoušků. Andrea Mohylová v roli agentky Em vyšetřuje případ, kdy jsou porušena základní pravidla tzv. bodu obnovy, digitální zálohy osobnosti, díky které můžete být v roce 2041 po nepřírozené smrti opět oživeni.

